

sig bare være mere besværligt, men resultatet ville være det samme.

Nej, vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, jeg kan ikke forstå det. Især ikke, når det med hr. Kramer Mikkelsens patetiske udtryk drejer sig om levende mennesker, så kan jeg ikke forstå, at andre partiers stemme skal være afgørende for den stemme, man selv afgiver. Jeg synes, det er lidt usselt.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

I foråret 2002 indgik regeringen en aftale med Dansk Folkeparti om, hvem der skulle på indfødsretslovsforslaget, og herunder også, hvem der ikke skulle på indfødsretslovsforslaget. Nu har vi aftalt at mødes i foråret 2004, altså næsten 2 år efter, for at se på aftalen i lyset af de erfaringer, vi har gjort.

Det er jo et partis gode ret at arbejde for sin sag, og Dansk Folkeparti har påpeget bl.a. et enkelt punkt, som jeg synes vi må se på, og det er spørgsmålet om 9.-klasses-prøver, hvor det jo er sådan, at selv om man har fået 03 i både mundtlig og skriftlig dansk, får man alligevel sit prøvebevis. Det er noget, jeg synes, at man med god grund kan sætte sig hen og se på: Kan vi stille kravet på en anden måde? Mere kompliceret er dette forhandlingsforløb ikke. Det er helt sædvanligt, at man revurderer aftaler efter et par år og ser, om der er nogle ting, som ikke har fungeret efter hensigten.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal da indrømme, at jeg blev lidt overrasket over at høre integrationsministerens udlægning, for sådan som man forstod hr. Krarup før, så var der jo allerede aftale om nogle stramninger, ikke sandt. Der var jo allerede enighed om nogle stramninger, der skulle laves. Nu forstår jeg, at integrationsministeren ryster på hovedet og siger: Nej, det er der ikke, altså vi skal bare snakke om det.

Kl. 13.55

Måske er Dansk Folkeparti blevet taget ved næsen, det ved jeg ikke, for hvis det er sådan, at der er aftale om nogle stramninger, så vil jeg da godt vide, hvad det er for nogle folk – det må i hvert fald hr. Søren Krarup kunne forklare – der er på den her liste, som ikke burde have haft dansk indfødsret. For så vil der jo ske det, at

nogle partier her sidder og stemmer for, at der er nogle personer, som får dansk indfødsret, som de egentlig ikke mener burde have dansk indfødsret.

Er det virkelig i overensstemmelse med Grundtvig og indfødsretslovgivningen og Folketinget, der skal tage ansvaret, at der nu om lidt er et flertal i Folketinget, der sidder og stemmer for, at nogle folk skal have indfødsret, som de dybest set ikke mener skal have det? Jeg kunne egentlig godt tænke mig at få oplyst, om det er sådan, det hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Der må nede i Venstres gruppe sidde mange folketingsmedlemmer, der har det ganske svært i øjeblikket med den måde, hvorpå regeringen håndterer regelsættet om indfødsret. Jeg tror, at ethvert folketingsmedlem fra Venstre kan huske, hvordan den tidligere Venstreformand, hr. Uffe Ellemann-Jensen, reagerede på den her sag, nemlig at det her ikke var et felt, hvor der skulle være politisk kamp i Folketinget. Her tilsagde grundlovsfædrene, at det her skulle foregå ved lovgivning, og det krævede brede flertal. Hr. Uffe Ellemann-Jensen ville ikke acceptere, at der var sologang fra Venstres indfødsretsordfører i sin tid.

Nu oplever vi så en Venstreminister i form af integrationsministeren, der står her på Folketingets talerstol og siger, at han vil holde fast i snævre aftaler på indfødsretsområdet med Dansk Folkeparti. Han vil endda finde sig i at blive sat under pression af Dansk Folkepartis ordfører på det her felt, nemlig at man kun vil stemme for en lov, hvis man får lovning på, at der skal ske endnu stærkere stramninger i foråret.

Man må altså sige, at man godt kan føle trang til at ønske sig hr. Uffe Ellemann-Jensen tilbage her i Folketinget til at få en lille smule af humanismen tilbage i det liberale parti, som desværre har udviklet sig til at være et liberalistisk parti.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det var ikke den bedste tale, hr. Frank Jensen har holdt her i Tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.